

De Eraut

door de

Gereformeerde Kerken in Nederland.

Het nadrukken van den inhoud van dit blad is verboden overeenkomstig de Wet op het Auteursrecht.

Zondag 9 September 1917. N^o. 2068.

Dit blad wordt geregeld des Vrijdags aan de geabonneerden verzonden. Bijdragen van medewerkers, ingezonden stukken en alles wat verder den inhoud van dit blad betreft, te adresseren aan de REDACTIE. Abonnements- en Advertentie-aan de ADMINISTRATIE. Bureau: N.Z. Voorburgwal 58-60, te Amsterdam. Inzendingen, die later dan Donderdag 's namiddags te 12 uur worden ontvangen, kunnen voor het nummer van die week niet meer in aanmerking komen.

Abonnementsprijs: franco aan huis, per drie maanden f 1.20, voor België per jaar f 6.30 bij vooruitbetaling, voor het vervoer Buitenland en Ned.-Indië per jaar f 8 bij vooruitbetaling. Afzonderlijke nummers f — 10. Abonnementen worden aangenomen door het Bureau te Amsterdam, Boekhandelaars, Postdirecteuren en Adverteerders: van 1 tot 6 regels f 1.20, voor elke regel meer f — 20. Aanvragen en vermelding van Hefdagaven f — 12 per regel.

„Wandelen in het goetdunken zijns harten“.

Dit boze volk, dat mijne woorden weigert te hooren, dat in het goetdunken zijns harten wandelt, en andere goden na- volgt, om die te dienen, en voor die zich neder te buigen, dat zal worden gelijk deze gordel, die nergens toe deugt. Jeremia 13 : 10.

Een spelend kind springt en huppelt naar het goetdunken zijns harten. Straks in het volle, rijke leven daarentegen zoeken we een weg, waarop we gaan zullen, en volgen, om ons doel te bereiken, dien weg van stap tot stap.

Mierin nu schuilt de zoo veelzeggende betekenis, die in de Heilige Schrift aan de uitdrukking van den weg wordt toegekend. Denk maar aan het zoo raadselachtig be- tuigen van Jezus: „Ik ben de weg, de waarheid en het leven“.

Op tweeërlei nu kan dit doelen. In de eerste plaats op den weg, d.i. dan den vasten weg, dien we in het maatschappelijk leven volgen, maar dan ook in de tweede plaats op den weg, dien we uit dit aardsche leven te volgen hebben bij onzen gang naar de eeuwige toekomst.

Nu springt het in 't oog, hoe in 't ge- wone maatschappelijk leven velen er zich aan wend, om van den hak op den tak te springen. Dan is er een gedurig af- wisselen van doelkeuze. Men beproeft eerst het één, en, zoo men daarin niet slaagt, doet men een andere keuze. Men leeft er als een vogelke op toe. Juist wat ons spreken van den hak op den tak bedoelt. Wat dan daarentegen in het maatschappelijk leven aan de ziele geheel ontbreekt, is het kiezen en vervolgen van een vasten, met helder inzicht gekozen weg.

Wie er zoo op toeleven, zien dan ook meestal hun gang door het leven mis- lukken. En die mislukking is dan in den regel een gevolg van het niet weten, dat men verzuimd een vasten weg te kiezen. Zoo verspilde men zijn kracht, en miste keer op keer het beoogde doel.

Heel anders daarentegen verging het aan die anderen, die van kindsbeen af voor een bepaald levensberoep werden opgeleid, geheel het leven naar die gedane keuze inrichten, zich in die eenige, scherp be- paalde richting voortbewogen, en alzoo metterdaad een vasten weg van de schoolbank tot aan het graf gevolgd zijn.

Doch dit slaat nu nog eeniglijk op het leven hier beneden, op wat de wereld van ons vergt en in het leven der wereld door ons moet beoogd, gezocht en bereikt worden. En zonder vrees voor tegenspraak mag dan ook gezegd, dat in het maatschappelijk leven geslaagd zijn en daar hun levens- doel hebben bereikt, die op die wijze van met af den voor hen persoonlijk passende weg gevonden hadden, en op dien eene gekozen weg tot den einde toe hebben volhard.

Maar een heel andere weg is het natu- urlijk waarvan Jezus spreekt, als hij zich zelf den weg noemt, en als in de H. Schrift sprake komt van den weg ten eeuwigen leven. Dan toch is het niet te doen, om succes in dit aardsche burgerleven noch ook om 't verwerven van aardschen schat; dan toch gaat 't eeniglijk om het doel dat we voor eeuwig hebben te beoogen; en om het verband waarin we niet met de maatschappij, maar met het Koninkrijk Gods hebben te treden. Het raakt dan niet onzen samenhang met het burgerleven, maar ons rechtstreeks verband met Hem die ons schiep, en na den afloop van dit aardsche leven ons inwacht in zijn heerlijkheid.

Ook bij dit geheel andere doel nu van ons leven komt 't er vóór alle dingen op aan, dat we een vasten weg vervolgen, en daarvoor van meet af den eenigproefhou- denden weg kiezen, die uit dit aardsche leven ons in het Vaderhuis kan overleiden. Van dien weg nu zegt Jezus, dat hij 't zelf is, wat natuurlijk zeggen wil, dat wie dit eeuwig doel bereiken wil, achter Jezus heeft aan te treden, zijn Heiland heeft te volgen, en geheel zijn levensgang door Jezus moet laten beheerschen.

Hierin nu ligt uitgesproken, dat 't vol- strekt niet enkel hangt aan onze belijdenis, noch ook eeniglijk aan onze gevoelens en overtuigingen, maar dat het aankomt op heel ons leven, op heel onze existentie. Dat er in die levensexistentie geen stilstand mag zijn, maar gestadig voortbeweging moet plaats grijpen. Dat deze voortbeweging een aaneengesloten gang moet uitmaken. Dat er alzoo een weg zijn moet, waarlangs we ons gestadig voortbewegen. En dan wel een weg, dien niet wél zelf koken of vormden, maar

een weg dien Jezus voor ons kook en ons aanpreekt, ja een weg, waarop Hij zelf ons is voorgegaan, en wel zulk een weg dat het ten slotte bijken zal, hoe niemand er gekomen is, die dien weg verzaakt heeft, of verliet, en hoe daarentegen omgekeerd allen saam en zonder onderscheid de eeuwige ruste in het Vaderhuis vonden, die dezen weg met bealtheid koken en er, met prijs- geving van alle afwikkende lust of neiging, ten einde toe op volhard hebben.

Zijn nu, die op dien vasten weg wandelen, vinden in Jezus hun saamhoorigheid met al Gods verkoren volk, het eendooel waarop ze afgaan, beheerscht geheel hun leven, en ten slotte gaan ze in Jezus op. Wat dan zeggen wil, dat ze geen eenlingen zijn ge- bleven, maar in het heilig organisme waar- van Jezus het Hoofd en de Bezieler is, de toewijding van geheel hun existentie koken.

Daarnaast staan de nu maar al te velen, die ook wel het heil in Jezus koken, edoch zonder weg, vooral zonder vasten weg. Met den lust huns harten kunnen ze o, zoo zingen van Jezus. Ze kunnen Jezus bewon- deren. Ze kunnen eerbiedig zelfs bij zijn Kruis nederknielen. Alleen maar, er is in hun leven geen vaste gang. Het gaat alles bij hen op en neder. Ze trippelen en tippelen als de vogelkens, maar ze zweven naar omhoog en naar omlaag zonder vasten weg. Hun leven is aan geen eeuwig doel toegewijd. Jezus is hun o, zoo boeiend en zoo aantekend, maar hij is hun niet de weg, vooral niet de vaste weg door heel het leven, niet de weg die hen tot voor de poorte van het Vaderhuis brengt. Ze zijn de halfslachtigen, die gedurig twifelen. En juist daardoor er nooit koken.

Doch van geheel andere richting en op geheel ander doel afgaande, zijn die breede scharen die naar het goetdunken huns harten wandelen. Deze toch trippelen niet nu eens op den weg, die Jezus is, om dan weer op de paden der wereld af te dolen. Hunner veeleer een positie van partij koken tegen den Christus, en dan ook van een positie nemen tegenover God.

Of er in hun leven een weg zal zijn, dan wel enkel een op en neder trippelen is hun bijzaak. Hoofdzak voor hen is maar, dat ze hun eigen heer en meester zijn en blijven zullen, en zich noch aan Jezus zullen overgeven, noch voor den levenden God zullen zwichten.

Ze vormen saam de breede schare, die 't alles zelf keert en wendt, en daarom naar geen God noch naar zijn Christus vraagt, ja, er zich in beroemt en er op stoft, dat de mensch, hoog als hij staat, geen God en geen Heiland van nood heeft, naar geen licht van Boven vraagt, en zich door geen morgenster uit den hooge haat be- schijnen. Hun hart, hun eigen hart is be- geerig. Dit zelfachtige, eigenzinnige haat zint en kiest. Hulpe of licht van Boven of van Boven is voor zulk een hart overbodig. Een overmoedig roemen in eigen wijsheid sluit van zelf elk zoeken van Hooger wijs- heid buiten. Zich zelf genoegzaam, is elk gebed hun overbodig. In zich zelf, in eigen hart en hoofd, 't al bezittende, wat men voor den gang van het leven beoef, vraagt men niet verder, en tast niet naar hooger. En niet naar Goddelijk welbehagen, maar naar het goetdunken van het eigen hart gaat bij wat dan in het leven te kiezen staat, de niets ontziende drang van het eigen ik uit.

Zoo sluit men zich op in zich-zelf en af van zijn God, om ten slotte in het verdoerde hart niet anders dan versterf en geestelijken ondergang te vinden. Eerst gaat men dan aldus in zijn eigen kleinen levens- kring te werk. Dit wordt dan de hoog- hartigheid die zijn naaste voor het hoofd stoot. Maar straks treedt diezelfde zelf- zuchtige eigenwijsheid ook naar buiten. En dan komt dat onheilge streven op, dat in land en staat, in maatschappij en onderling verkeer, met zijn God gebraken heeft, om in al wat 't leven beroert, niet anders te raden noch te bedoelen dan zich zelf.

Dr. A. K.

Officiële Berichten.

Generale Synode der Gereformeerde Kerken.

Ure des Gebeds.

In de Nieuwe Zuiderkerk aan den Wester- singel te Rotterdam werd Maandagavond een Ure des Gebeds gehouden met het oog op de thans aangevangen Generale Synode van de Gereformeerde Kerken in Nederland.

Er was zeer groote belangstelling. Reeds lang vóór het uur van aanvang waren alle zitplaatsen (halven de gereformeerde) bezet en stonden de paden vol, zoodat de Synodale leden veel moeite hadden om door de menschenmassa te dringen, teneinde hun plaatsen te bereiken.

Dr. J. C. de Moor, van Amsterdam, was naar den regel als Praeses van de vorige Synode (1914 te Den Haag) door den kerkeraad van Rotterdam als voorganger uitgenoodigd.

Na het zingen van Psalm 121 vs. 1, het uit- spreken van votum en zegen door den voor- ganger, en het lezen van Psalm 86, volgde een kort voorbed.

Dr. de Moor wees er op, dat de tijdsomstan- digheden, waaronder nu de Synode gehouden zal worden, vergeleken bij die toen de Haagse Synode plaats had, nog ongunstiger en vrees- lijker zijn. Er werd gewezen op een verharren der grenzen, al mag anderzijds ook van een gezegenden arbeid der Kerken gesproken worden. Herdacht werd het heengaan van de hoogleeraars Noordzij en Rutgers en van de predikanten Bos en Hoekstra, die in Synodale samenkomsten zoo dikwijls hun gewaardeerde adviezen gaven.

Nadat Psalm 86 vs. 3, 8 en 9 gezongen was, hield Spr. een inleiding tot het gebed naar aan- leiding van Genesis 5 vs. 8-17, sprekende over: „Het licht in den rook“, achtereenvolgens er op wijzend hoe dit teken werd begeerd, hoe het werd voorberid en hoe het werd geschenken.

Als tusschenzang werd gezongen Psalm 43 vs. 3 en 4.

Nadat Dr. de Moor in den gebede om den zegen des Heeren over de besprekingen en beslissingen was voorgegaan, werd gezongen Psalm 56 vs. 6.

Toen de zegen was opgelegd, zong de ge- meente den leden der Synode de bede van Psalm 134 toe.

Ontmoetingsamenkomst.

Na afloop van de Ure des Gebeds had in de groote zaal van het kerkeraadsgewoon in de Ammanstraat een Ontmoetingsamenkomst plaats.

De 48 Synodale leden, de praediviserende leden, hoogleeraars in de Godgeleerdheid van Amster- dam en Kampen, de rapporteurs van door de jongste Synode benoemde deputaties, de plaats- lijke predikanten, kerkeraadsleden, gastheeren en gastvrouwen waren hier saamgekomen.

Bijde begroette men elkander, waarna men uit allerlei oorden des lands was afgereisd om te Rotterdam saam te komen voor het be- raadslagen van en beslissen over allerlei aangele- genheden tot het welzijn der Geref. Kerken.

Verspreidingen werden rondgelegd. Het was een recht gezellig samenzijn.

Ook in vroeger eeuwen genoten Synodale leden een gastrij onthaal door de saamroepende Kerk en haar leden. Al belevten we nu dure en schrale tijden, toch wordt niet terugverlangd naar het voorheen, toen niet zelden de stedelijke over- heid de Synodale maaltijden betaalde of ten- minste voor den wijn zorgde. Die maaltijden waren vaak zeer luisterrijk en werden ook door burgermeesters, leden der vroedschap en andere hooggeplaatste en hooggeleerde mannen in hun onderscheidene kwaliteiten bijgewoond. Maar dan moest men ook dulden, dat de Overheid door haar gecommitteerden ten aanzien van de Synodale besprekingen en besluiten een oogje in het zeil liet houden. Die tijden zijn gelukkig voorbij.

Openingszitting.

Dinsdagmorgen had de opening der Synode plaats in de Nieuwe Westerkerk aan de Amman- straat.

Ook hier was veel belangstelling van kerke- raads- en gemeentelieden uit Rotterdam en van elders.

Op het met groen versierde podium had de Commissie van Voorbereiding plaats genomen. Dr. J. H. Landwehr sprak namens de Kerk van Rotterdam als haar oudste Dienaar des Woords de openingrede uit, nadat gezongen was Psalm 121 vs. 1, gelezen Efeze 1 vs. 4-16.

Hij opende de Synode met het uitspreken van de zegenbede. Daarna herinnerde hij dat in 1885 in het kerkgebouw in de Raampoortlaan te Rot- terdam de Chr. Geref. Kerk in Synodale verga- dering onder voorzitterschap van wijlen Dr. J. v. Aadel, en dat te die plaats in 1887 onder voorzitterschap van wijlen Prof. F. L. Rutgers het Synodaal Convent der Nederl. Geref. Kerk werd gehouden, welke twee Kerkengroepen in 1892 saamsloten. Voorts werd bijdschap ge- uit, dat Rotterdam nu, in het vierde eeuwjaar na de Hervorming, en een kwarteeuw na de saamsluiting, de Generale Synode der Geref. Kerken mag saamroepen.

Met innige dankbaarheid werd geconstateerd, dat er bijna geen gescheiden Geref. Kerkengroepen in eenzelfde plaats zijn. Over leerge- schillen is geen strijd of verwijdering ontstaan. Ook de kwestie betreffende de opleiding van predikanten, wordt rustiger besien dan vroertien.

Toch dreigt er wel zeker een gevaar, waar het in 1892 niet verwacht werd. Spr. wil geen lars breken voor een liefdeloos en schadelijk kerkisme. Maar toch wenschte hij, dat niet vergeten zal worden wat de actie van 1834 en 1886 voor het kerkelijk leven heeft te betee- ken.

De Kerk van Christus heeft acht te geven op den tijd, waarin zij staat, waar zij anders buiten het leven komt te staan. Maar zij moet zich niet aan den tijd aanpassen, doch leiden, besturen en getuigen, anders krijgt de tijd meer invloed op de Kerk, dan omgekeerd.

Aan vrienden die felen toonden, heeft het sinds 1892 niet ontbroken. Die het dichtst bij de Geref. Kerken stonden, hebben haar het felst bestreden. Droef was, dat meermalen broeders, die eenzelfde confessie met de Geref.

Kerken hebben, het wapen der verdachtmaking gebruikten.

Wel is er reden tot veroetmoediging. Er kon meer harmonie zijn tusschen hoofd en hart, tusschen belijdenis en leven. Reformatie is dagelijks van nood, in de gezinnen en in het kerkelijk leven. Er is behoefte om meer liefde en toewijding en meer openbaring van het leven des geloofs.

Reden om deze Synode uit te stellen bestond er niet, al zijn de tijden ook donker. Het agendum bevat voorzichtigheidsalve slechts punten van urgenten aard.

De afgevaardigden van buitenlandse Kerken ontbreken bijna geheel, uitgezonderd die van de Oud-Geref. Kerken in Bentheim en Oost- Friesland. Sommigen verontschuldigen zich schriftelijk, anderen konden niet eens van zich laten hooren.

Het zal de vraag zijn, of de Synode nu met een getuigenis tegen den oorlog niet verder zal moeten gaan dan de Synode van Den Haag.

Herinnerd wordt aan de ongesteldheid van twee hoogleeraars-praadviseurs en aan het over- lijden van Prof. Noordzij en Prof. Rutgers.

Spr. hoopt, dat allen mogen bijeenzijn om nog iets goeds te doen voor de Kerken en dat God daartoe de vergadering zegene.

Na het zingen van Ps. 95 : 3 ging Spr. in den gebede voor.

Hierna werden Dr. F. W. Sluyter, van Maas- sluis, en Dr. L. Bouma, van Middelburg, be- noemd tot het onderzoek van de credentiever- ren der afgevaardigden.

Dr. Bouma rapporteerde, dat alle geloofs- brieven van de priim-leden, die alle aanwezig zijn, in orde worden bevonden.

Hierna had plaats de verkiezing van het:

Modoramen der Synode.

Voor Voorzitter van de Synode werden uit- gebracht 43 stemmen, waarvan verkregen Dr. L. Bouma 1, Dr. J. H. Landwehr 29 en Dr. B. van Schelven 18 stemmen, zoodat gekozen was Dr. J. H. Landwehr, van Rotterdam.

Voor Assessor der Synode werden uitgebracht op Dr. L. Bouma 8, Dr. G. Elzinga 2, Dr. A. de Geus 1, Dr. B. van Schelven 36 en Dr. F. W. Sluyter 1 stemmen, zoodat gekozen was Dr. B. van Schelven, van Amsterdam.

Tot 1ste Scriba en 2de Scriba werden resp. gekozen Dr. G. Keijzer, van Tiel, en Dr. A. de Geus, van De Lemmer.

Dr. J. H. Landwehr, gekozen als Voorzitter, dankte namens het Modoramen voor het ver- trouwen in zijn leden gesteld.

Een plechtig moment was het daarop, toen door opstaan de leden der Synode instemming met de Belijdenis der Kerken betuigden. Plecht- dig vooraf, wanneer men er aan denkt, welk een oud en goed gebruik dit is. Immers reeds door de Synode van Antwerpen, gehouden in Juli 1565, werd besloten bij den aanvang van elke Synode instemming met de Geloofsbelijdenis te vragen.

Dr. Landwehr bracht een woord van dank tot Dr. de Moor, die aan den vooravond bij de Ure des Gebeds voorgesang.

Welkom werden geheeten de buitenlandse afgevaardigden en de hoogleeraars-praadviseurs. Den pastores-loci van Rotterdam, den rap- porteurs en den aanwezigen missionairen dien- naar de Woords Dr. K. van Dijk, van Keboemen, werd verzocht als adviseerende leden der Synode zitting te nemen.

De zorg voor het Persverslag werd opgedra- gen aan Dr. H. W. Laman, van Assen, en Dr. W. W. Smitt, onderling te Zuidlaren.

Daarna werd besloten de Pers geen toegang tot de beradslagen der Synode te verleen.

De vergaderingen zullen gehouden worden van 9-4 uur.

Classis Axel.

Ingevolge art. 84 van de „Huishoudelijke Regeling“ brengt de roepende Kerk van Schoon- dijk ter uwer kennis, dat de Classicale Ver- gadering D. V. zal gehouden worden in de Geref. Kerk te Axel op Donderdag 4 Oct. a. s. aanvangende om 10 1/2 ure.

Punten voor het Agendum worden bij den eerst ondergetekende ingewacht voor 15 Sep- tember e. k.

Met heilbede en broedergroet.

Namens den Raad der Kerk.

H. BROUWEN, Hen. Praeses.

A. QUAAK, Scriba.

Agenda voor de 28e Centrale Dia- conale Conferentie, D. V. te houden te Utrecht op Dinsdag 18 Septem- ber in de bovenzaal van Hotel l'Europe, op het Vreburg. Aan- vang 's morgens 10 uur.

1. Opening der vergadering.

2. Lezing der notulen en presentie-lijst.

3. Verkiezing van Comité-leden.

Aan de beurt van afreiding zijn de Comité- leden, die gekozen zijn voor de provincien: Groningen, Overijssel, Utrecht, Zuid-Holland en Noord-Brabant.

Het Comité stelt de volgende candidaten: voor Groningen: J. Andriessen, Groningen, (aftr. lid), A. de Graaf, Groningen, P. Jonkhoff, Groningen;

voor Overijssel: J. Hageneboek, Zwolle, (aftr. lid), J. Schelten, Kampen, S. Schuurman, Enschede, voor Utrecht: W. d. Linden, Utrecht, (aftr. lid), G. W. van Breuk, Zeist, J. Peet, Zuilen, voor Zuid-Holland: Mr. A. J. L. van Beek (alkoen), 's Hage, (aftr. lid), H. Bauman, Leiden, G. v. d. Leeuw, 's-Gravenhage;

voor Noord-Brabant: H. D. L. den Engelse, Zevenbergen, (aftr. lid), J. A. van Die, Meeuwen, H. Knook, Klundert.

4. De eisch der geheimhouding van de namen der ondersteunden, mede ook in verband met onze deelneming aan den Armenraad.

Het Comité.

Inleiders: Mr. R. Kenna te Gouda en Mr. R. van Maare B.J. te Arnhem.

5. Wanneer het blijkt, dat de plaatselijke Kerk, hetzij uit oorzaak van den nood der tijden, of om andere redenen, niet voldoende meer kan bijeenbrengen om den nood harer armen te lenigen en de Diaconie naar andere middelen dient uit te zien, is het haar dan geoorloofd, b.v. met een lijst te collecteren bij de geoeede ingezetenen harer woonplaats (niet Gereformeerden)?

Toelichting. De Diaconie komt tot deze vraag, doordat bij haar en op vele andere plaatsen de toestanden drukkend zijn. Reeds nu, in de zomermaanden, komt er te weinig in om de loopende uitgaven te dekken. Hoe zal dat worden, als straks in de wintermaanden de behoeften grooter en de inkomsten daaraan niet evenredig zijn? Hoe zullen wij de groote tekorten kunnen dekken? Door leening? Om verschillende redenen is deze gedachte ver- werpelijk. Doch hoe dan?

Diaconie der Geref. Kerk te Enschede.

6. Welk standpunt hebben de Geref. Diaconen in te nemen ten aanzien van school- kleding en schoolvoeding?

Toelichting. Aanleiding tot deze vraag is het feit, dat van Gencteweg in Hilversum school- kleding en schoolvoeding is ingevoerd, waarvan ook leerlingen der bijzondere scholen kunnen genieten. Het Bestuur der Gereformeerde school, — hoewel waardeerende het beginsel van rechtsgelijkheid, dat door de burgerlijke Ge- meente wordt gevolgd, — meende echter aan overleg met de Diaconie, om principieele redenen, daartoe niet te moeten medewerken.

Bij het nu, dat kinderen wgens onvoldoende voeding of kleding de school niet kunnen be- zoeken, dan vooruit de Diaconie daarin, — uitgaande van de gedachte, dat zij tot taak heeft, de arme leden van het Lichaam van Christus genoegzame hulp te bieden, onver- schillig of dit in geld, voedsel, kleding of iets anders bestaat. Zij steunt dan ook niet de kinderen, maar de ouders — ten deze bijge- staan door 2 jongedochters-vereenigingen en een Zusterkring „Hulp bij Ziekte“.

Wel is waar worden de gemeentelijke school- voeding en schoolkleding thans (evenals ver- schillende andere verstrekkingen uit de openbare kassen) bedoeld als tijdelijke crisismaatregelen, maar zij hanen den weg voor definitieve kindes- kleding en -voeding naar de beginselen van het Staatsocialisme, en de ondervinding leert nu reeds, dat zij soms daarin overgaan, met al de nadeelen, ook voor het gezinsleven, daar- aan verbonden.

De Diaconie meent echter, dat men hier staat voor een der vele veranderingen, die het leven ondergaat tengevolge van de steeds meer zich ontwikkelende moderne gedachte, en acht het gewenscht, dat de Gereformeerde Diaconen ten deze een zuiver en gemeenschappelijk stand- punt innemen, en weten, hoe te handelen, ook wanneer de behoefte, welke aldus naar voren treden, de financiële kracht der Diaconie over- treffen.

Daartoe wordt het boven omschreven, sterk sprekende voorbeeld als vraag gesteld. Bij de behandeling zal mogelijk het gehele vraagstuk van het standpunt der Diaconie tegenover de toepassingen der moderne gedachten in het licht gesteld kunnen worden.

Diaconie der Geref. Kerk te Hilversum.

7. Hoe te handelen met een broeder der Gemeente, die failliet verklaard is en bij de Diaconie om steun vraagt, en wel om een som gelds in eens, teneinde zijne meubelen en ge- reedschappen te kunnen lossen voor de som, waarvoor ze getaxerd zijn.

Toelichting. Dit geval betreft een timmerman, die door de oorlogtoestanden in moeilijkheid geraakt is en zonder bovengenoemde hulp, ten laste der Diaconie zou komen.

Diaconie der Geref. Kerk te Nieuw-Vennep.

8. Voorstel: De Conferentie benoeme een commissie om een onderzoek in te stellen naar de wijze, waarop in de verzorging der weezen door de diaconen der Geref. Kerken wordt voorzien.

Toelichting. De bedoeling van dit voorstel is, dat het door de commissie verzamelde materiaal zal dienen als grondslag voor een vruchtbare bespreking op een volgende Conferentie, om te komen tot meerdere onderlinge hulp en eenheid in de weezenverzorging.

Diaconie der Geref. Kerk te 's-Gravenhage.

9. De verzorging van weezen sluit dikwijls op allerlei bezwaren; kan het wenschelijk zijn, dat er voor gezamenlijke rekening een inrichting kome, waar de weezen verpleegd kunnen worden? Diaconie der Geref. Kerk te Arnhem.

9. Mag een Geref. Diaconie kapitaal aanvaar- den, om van de te kweken rente, speculatie in- kanten te betrijden, b.v. die voor senatorium, of andere stichtingen van barmhartigheid?

Toelichting. Dit kapitaal, — aangeboden onder hypotheek, voor de helft tegen lage rente en voor de andere helft renteloos, — zou dienen voor het bouwen van arbeiderswoningen. Uit de huur-opbrengst der woningen, moeten rente, onkosten en aflossing betaalden worden, zoodat na 20 a 25 jaren het kapitaal is afgelast. De huur-opbrengst kan dan verder dienen voor bovengenoemde doeleinden.

Diaconie der Geref. Kerk te Meppel.

11. Van een huisgezin, dat bijna geheel hulp- behoevend is, behoort de vader met het grootste

gedeelte der kinderen tot de Ned. Herv. Kerk. Hoe moeten onze diakenen, naar roeping en plicht in de gegeven omstandigheden met dit gezin handelen?

(Niet behandeld punt der vorige Conferentie. Op verzoek weer geplaatst.)

12. Sluiting.

Buitenland.

Zwitserland. Waarin stelt onze academische jeugd belang?

Over deze vraag geeft de correspondent van de Zürcher sectie in het blad van de „Zürcher-Vereniging“ (April 1917) het volgende ten beste:

„Vergeleken met vorige semesters treedt het sociale vraagstuk sterk op den achtergrond. Dit kan ten deele te wijten zijn aan de onverkijkelijke tooneelen, die tegenwoordig in de sociaal-democratische afgespoeld worden. De meest geslaagde avonden waren die, waarin over kunst en religie werd gediscussieerd. Dan werden de sprekers hartochtelijk, kwam er nauw contact en gaf men zich vrij. Gedragen door algemeene sympathie kan men het wagen te spreken van persoonlijke ervaringen. De tijden zijn voorbij, waarin het spreken over Godsdienselijke dingen in studentenkringen voor een onmogelijkheid gold. Bij Turgenjew is de vader gelooft, de zoon is koud wetenschappelijk. Voeger werd gezegd, Nietzsche is een gevaar, men moet zich in acht nemen tegen diens kettersche leer. Ook deze tijd is voorbij. De Zarathustra staat op onze boekenplank — half opengesneden. Voornamelijk twee vormen van het religieuze leven bezemen ons belang in: de sterke krachtige leer van het komende Godrijk, gelijk die door de Godsdienselijke sociale voorgestaan wordt, en de leer van de persoonlijke Godsbeschouwing, die ons als nieuwe romantiek in Maeterlinck en Agnes Günther, als innige Christelijke vroomheid in Rainer Maria Rilke, als diepe mystiek in Frans Werfel en andere jongeren, voor ons staat. Wie kan zeggen dat hij niet met een beide stromingen medegaat? Beide leven in ons, onvermengd, voortdurend wisselend. Kan het ons verwonderen, dat deze stemming in het rijk van het denken tot een nieuwe metafysiek, tot een heiligt verwerken van het intellectuele brengt? Vrijheid, leven, methaphysiek, religie — zij leiden ons tot Bergson. Zijne gedachten zijn voor velen van ons noodwendig geworden. Hij bracht ons bevrijding, leven, realiteit. Hoe gaarne zagen wij van kritiek af, omdat wij willen gelooven. En dit is weder wonderlijk, daar onze lievelingsdichters Rusen zijn. In de eerste plaats Dostojevski en Tolstoj. Bij hen vinden wij het gehele leven, volle overgave aan het menselijke, hartelijkheid; bij hen vinden wij verzachting van het intellectuele; zij schetsen ons echte menschen — kleine, verachtelijke, groot, zachte menschen, die wij toch allen moeten liefhebben. Wij luisteren naar hen, hoe zij met een heet hoofd over God en onsterfelijkheid strijden — zoo menschelek zoo verheven. Wellicht zijn deze Rusen persoonlijk gelijk wij zouden willen zijn: zoo onbelast met de traditie van een mechanisch-mathematische eeuw zouden wij gaarne zijn, zoo fijn zouden wij willen gevoelen zoo vrij van drijverij zouden wij willen wezen.“

De Bazelche „Kirchenfreund“ zegt dat deze beweging trekken van overeenkomst heeft met die welke in West-Zwitserland gevonden wordt: afkeer van het intellectuele, het afzien van critiek, daar men tot het geloof komen wil, neoromantiek. Het orgaan van den Christelijken Studentenwereldbond voor Zwitserland constateert, dat er een streven is om zich van wijsgerige en theoretische discussies los te maken, om een religie te bezitten, die het vóór alles mogelijk maakten te gelooven.“

Indien dit alles zijn oorsprong heeft in of leidt naar tot de kennis van den Christus, welke gesproken heeft: „die Mij heeft gezien, heeft den Vader gezien“, zal het ons van harte verheugen. De ware Godsbeschouwing ligt toch in de kennis van den eenigen Midde-laar Gods en der menschen.

WINCKEL.

Voor Kinderen.

VELELEI WEGEN.

V.

WISSELING.

Van deze leer was Willem blijkbaar reeds in zijn jeugd. Hij bezat een goeden aanzien, doch gevoelde geen lust zijn gaven te gebruiken. Hoe minder werk hij te doen kreeg hoe liever. Bij spelen en pret maken was hij een voorman, doch allen ernstigen arbeid haatte hij.

Geen wonder dat de beide broeders niet met elkaar konden opschieten. Rijkert ging stil maar volhardend zijn weg. Willem was luidkrachtig maar voerde niets uit. De een wilde liefst werken de ander lueren. Zoo leefden de twee zoons, schoon onder één dak, toch eigenlijk van elkaar verwijderd.

Beiden waren, gelijk hun zusters, christelijk opgevoed. De vreeze des Heeren was hun gedurig voor oogen gebonden als een begeerlijk goed. Maar noch Rijkert noch Willem strekten er zich naar uit. De een was liefst bezig met nuttigen arbeid, de ander met zijn vernam. Voor iets hoogers te leven kwam althans in hun jonge jaren bij geen der broeders op.

Toen Rijkert en Willem te groot werden voor de schoolbanken, kwam natuurlijk de vraag wat zij worden zouden. Het liep er op uit dat Rijkert bij vader op de boerderij kwam, en Willem zou gaan studeren voor rechtsgeleerde. Wel had geen van beiden den rechten lust tot het vak hen toebedeeld, maar men wist er niets beters op, en het ging naar het Fransche spreekwoord: Als men niet kan krigen wat men gaarne heeft, moet men gaarne hebben wat men krijgt.

Het duurde niet lang of Rijkert was vaders rechterhand op de boerderij. Bij het melken der koeien, plukken van vruchten, het verzorgen van het vee, bij alles en allerlei betoonde hij zich vlieg en ijerig, en nam al spoedig vader en de zusters heel wat werk uit de hand. Toen hij zeventien jaar was, deed hij reeds het werk van een volwassene knecht. Soms werd hem zelfs het doen van groote inkoop op de markt toevertrouwd, en bijna altijd kwam het goed uit.

Wat Willem betreft, deze moest natuurlijk zijn verdere opleiding ontvangen van geleerde menschen, die in het dorp waar hij woonde niet veel te vinden waren. Gelukkig was de domine bereid hem voortreest te onderwijzen in de oude talen en in meer dat hij later zou noodig hebben. Eenige maanden daarna werd hij in de nabij gelegen stad ter school besteld om dan ater de hogeschool te bezoeken.

Duaver was alles tamelijk goed gegaan. Het leeren ook van moeilijke dingen viel Willem niet zwaar, en zoo lang hij bij den predikant was, die trouw de hand aan hem leide, maakte hij snelle vorderingen. Op de school werd het anders. Daar was hij een onder velen en kon niet afzonderlijk op hem zoo gelet worden. Toen kwam de oude lust tot lantferanten en luieren weer boven, en geruimen tijd kon hij er aan botvieren al kreeg hij zoodoende een kwaden naam. Veel gaf hij daar niet om, maar toen het eindelijk spaak liep en hij veel straf kreeg, werd het woord bewaardheid van vader Cats:

Het leeren moet niet zijn gedaogen, De lust moet zitten in den jongen.

Nu begon de lust tot studeren bij Willem sterk te minderen. Twee maanden later namen zijn ouders hem van de school af, en kwam hij in een handelzaak om opgeleid te worden. Daar stelde men zich veel van voor. De jonge man kreeg nu een leven vol afwisseling. Nu eens was hij op kantoor, dan weer in de pakhuizen of moest toezicht houden op het verzenden van goederen. Elken dag had hij tevens een der kantoorboeken bij te houden. Kortom over verveling kon hij niet klagen.

Des te meer viel weldra te klagen over zijn traagheid en slordigheid. Herhaaldelijk kwam hij des morgens te laat. Reeds de eerste week verzuimde hij het boek bij te schrijven, zoodat hijna een geheele dag ontbrak. Dit berokkende hem een ernstige bestraffing, die voor een oogeblik hielp. Maar weldra begon het oude heve leven weer.

Gelijk te begrijpen was kon dit niet lang duren. Als onbruikbaar werd hij weggezonden. Wat nu? Thuis wist men niet beter te doen dan den laiaard op de boerderij werk te geven. Daar was hij voortdurend onder opzicht en had Rijkert ten voorbeeld van ijver en plichtbe trachting.

Maar hadden ook vader en moeder gemeend dat het zoo wel gaan zou, daarin vergisten zij zich.

Willem had nooit veel lust in het boerenwerk betoond. Want het vroeg opstaan stond hem tegen. Ook het spitten en wieden haatte hij, wijl de rug er wel eens zeer van deed. En zoo had hij telkens een reden of liever een voorwendsel om het werk te schuwen dat hij bovendien wat min en gering vond. Dat Rijkert aan dat alles niet dacht en ijerig zijn werk deed, kon Willem eigenlijk niet goed verdragen. Maar hij zei er niets van uit vrees voor vader, die er zeker en met recht boos om zou geworden zijn. Vader had toch al spoedig op Willem's luieren gewezen, en had hem menigmaal teksten voorgelouden als: „Ga tot de mieren gij luiaard, zie hun wegen en word wijs“, of „De luiheid doet verscheurde kleederen dragen“. Ens moest Willem toen hij den ganschen dag geluierd had des avonds voor het naar bed gaan nog zemaal een berijming van een woord van Salomo uitschrijven. Ik ken die nog.

Ik ging eens 't kornveld langs des tragen

En trad voorbij zijn wijngaard heen;

Ach 't waren distelen alleen,

Die overal mijn oogen zagen,

En 't muurwerk eens van hechten steen,

Lag open en uiteengeslagen.

Maar zijn verkeerden weg verlaten, zijn weg beteren, daaraan dacht de jongeling niet, en evenmin om daartoe bij den Heere kracht te zoeken.

Mettertijd ontstond er tusschen de twee broeders een blakende vijandschap. Rijkert beklagde zich telkens dat Willem hem meer tot last dan tot hulp was, en de laatste werd afgunstig en boos als Rijkert werd geprezen. Het hep eindelijk zoo hoog, dat de broeders meermalen in hevige twist geraakten, die vader slechts met moeite kon stillen. Toen er eindelijk ook vechtpartijen ontstonden, vond de oude boer het raadzaam er een eind aan te maken. Willem werd weer naar de stad gezonden; thans als leerling op een kantoor. Hij zou daar echter maar een schijnje verdienen. Wat hij verder bepaald noodig had, zou vader er bijpassen. Maar zei deze uitdrukkelijk tot Willem, „weet wel dat dit geld afgaat van uw deel in de erfenis. Ge moest reeds lang voor u zelf kunnen zorgen zooals uw broer Rijkert, maar ge zult, vrees ik, tot niets degen. Uw luiheid is uw ongeluk.“

Ook deze woorden richtten bij Willem weinig uit. Hij ging naar de stad, naar het kantoor, maar zonder den rechten lust, en zonder voor-nemen om het nu beter te maken. Liefst had hij niets gedaan dan zijn genot najagen. Wat 't kantoor betreft, daar had men spoedig genoeg van hem, gelijk hij van 't kantoor. Het einde was dat hij ook hier zijn ontslag kreeg en dus weer even ver was als toen hij het leven in de maatschappij begon.

Maar nu was vaders geduld uit. Hij zei Willem ronduit dat hij niet van plan was zijn leven lang voor zijn zoon te zorgen, daar dit volkomen onnoodig was als deze maar werken wilde.

HOOGENRIK.

Gereformeerde Gezindheid.

Gereformeerde Kerken.

BERGEPEN: Waarder, Joh. S. Langen, te Gouda. — Oldhove, Dr. H. W. Smit, prop. te Ierske. — Kapelle-Biesdijne, A. Scheele, te Veere. — Hil-lard, H. Brinkman, te Glanerbrug. — Onstwedde (Gron.), H. Lanning, te Dwingelo (Dr.). — Veenendaal, G. R. Kuiper, te Alblasdard. — Gameren, L. L. Jaspers, te Beekbergen. — Den Ham (Ov.), H. Hummel, te Breda.

AANGESLOTEN: Oldeboorn (Fr.), H. Hasper, te Schiermonnikoog.

BEDANKT: Koudekerk a/d. Rijn, H. Ph. Ingwersen, te Berlikum. — Koudum, C. J. Hakman, te Hartingen. — Waardhuizen, H. Dekker, te Venlo. — Gendren, F. Staaf Pen, te Colijnspaat. — Landmeer, A. J. de Boer, te Garrelswier. — Anna-Jacobpolder, M. M. Horjus, te Ond-Loosdrecht. — Nieuw-Loosdrecht, R. de Jager, te Kamerik. — „Graveland, J. Hoekstra, te Vries. — Zwoello, H. Ligter, te Pieterburen.

Hoofddorp (Haarlemmermeer). In de predikantsvacature alhier zijn op het tweemaal geplaatst: Da. K. van Anken, te Pernis en N. Y. van Goor, te Groningen.

Nederlandach Hervormde Kerk.

BERGEPEN: Montfort en Blauwkapel, C. J. Leemans, te Oostervolde (G.). — Rheden, G. A. van der Hooft, te Overschie. — Hoorn, H. A. Enklaar, te Berkhout. — Wierden, N. Warmels Nij., te Neerlangbroek. — Waanepervien, H. J. W. Grolman, hulppred. te Capelle a/d. IJssel. AANGESLOTEN: Doornspijk, A. H. J. G. van Voorthuizen, te Zegveld. — Breda, J. G. van Voort-huizen, te Zegveld. — IJsseldijk, J. N. Pattist, te Aardenburg. — Den Burg op Texel, D. J. Lander, te Giessen-Nieuwkerk.

Advertentiën.

ONDERHOUD: J. E. W. BUUREN, Wedn. van A. Hemmes, EN R. D. GEERDS. Leuwarden, 30 Augustus 1917. Groningen, Radeangel 39.

GETROUW: Dr. L. M. BOUMAN, Arts, Wedn. van A. Bouwes, EN P. A. VAN DER VEGTE.

De Heer en Mevrouw BOUMAN—VAN DER VEGTE danken voor de talrijke blijken van belangstelling vóór en bij hun huwelijk ondervonden.

Zwolle, 5 Sept. 1917.

L. G. WEISZ & Co.,
Commissionairs in Effecten,
Keizersgracht
No. 166,
AMSTERDAM.

GOLDSCHMEDING
PIANO'S - ORGELS.
KALVERSTRAAT 56 - WARMOESSTRAAT 141.
UTRECHTSCHESTR. 119 - KEIZERSGR. 209-303
AMSTERDAM.

DE SCHEURKALENDER

MARANATHA

ONDER REDACTIE VAN

Dr. J. J. KNAAP Gen.

EN

Dr. J. C. DE MOOR

geeft voor het jaar 1918 een

bijzonder mooi Schild

en als PREMIE het prachtige boek

HET EENZAAM BIDDEN

DOOR

Dr. J. J. KNAAP.

Vijfde druk.

Prijs van den Kalender f 0.60
Kalender met Premieboek f 1.00

In alle plaatsen worden geschikte personen gevraagd om tegen flinke provisie in eigen kring met dezen kalender te col-porteeren.

Met weinig moeite zijn flinke verdiensten gewaarborgd. Op aanvraag worden proefafdrachten met condities toegezonden door den Uitgever.

KAMPEN. J. H. KOK

Verkocht:

100 4 Ver. voor L. en M. U. L. D.
op Ger. Grondsl. 80 %
100 3 Ger. Kerk te Nieuwkerk a/d.
IJssel 60 %

Aangeboden:

1000 4 Chr. Ver. voor de Verpl. van
Lijders aan vallende ziekte. Bod.
Johannesstichting. 80 %
1000 3 Hoenderloo. 80 %
100 4 Gerst. Kerk te Slotdijk. 80 %
100 4 Ver. voor Lager Onderwijs
op Ger. grondsl. te Gapinge. 80 %
100 4 Ver. v. Ger. L. Ond. te R'dam. 80 %
100 4 Idem te Spilkenisse. 80 %
100 4 Veldwijk. 80 %
100 4 Idem. 80 %
100 4 Ver. de Zondingszaak. 80 %
100 4 Sonnevank. 80 %
100 4 Sch. m. d. Bijbel te Lekkerkerk. 80 %

HELDERTS & Co.,
AMSTERDAM. Egalantiersgracht 15.

Verschenen in de Serie

Voor Onderwijs en Opvoeding

Uitgaven van het Gereformeerd Schoolverband:

No. 13

Het Lied der Schepping op onze Scholen

(t Natuurskundig Onderwijs in verband met de Gereformeerde Beginselen)

DOOR

A. JONKMAN.

Prijs f 0.50.

AMSTERDAM. DRUKKERIJ DE STANDAARD

De Herant
VOOR DE
Gereformeerde Kerken in Nederland.
Bureau: N. Z. VOORBURGWAL 59-60, Amsterdam.

ADVERTENTIE-PRIJS:
van 1-6 regels f 1.20
iedere regel meer f 0.20

CONTRACTEN:
Bij contract voor het verbruik binnen één jaar van minstens:
500 regels 16 cents per regel
1000 " 14 " " "
2000 " 12 " " "

De Groninger Brandwaarborg - Maatschappij.

HOOFDKANTOOR
GRONINGEN, O. Boteringestraat 72.

Speciale afdeling voor H.H. Predikanten en Onderwijzers, voor Kerken en Scholen, alsmede voor leden van „Patrimonium“.

Als uw wangen bleek worden,

Als gij merkt, dat uwe lichaamskrachten afnemen,
Als gij begint te vermageren,
Als gij last hebt van duizelingen,
Als hoofdpijn u nu en dan plaagt,
Als gij onrustig slaapt,
Als gij last hebt van hartkloppingen,
Als gij 's morgens vermoeid wakker wordt,
Als gij suizingen hebt in hoofd en ooren,
Als gij pijn in rug en ledematen hebt,
Als de levenslust u ontbreekt,
Als gij u afgemat gevoelt,
Als gij zenuwachtig zijt,

dan is het tijd

om genezing te zoeken. Want al de bovengenoemde verschijnselen wijzen er op, dat uw lichaam verzwakt is en uw zenuwen overspannen zijn en ook uw bloed dringend behoefte heeft om versterkt te worden. Door tijdig in te grijpen, en een goed bloed-, lichaam- en zenuwversterkend middel te gebruiken, kunnen ernstige ziekten voorkomen worden en kunnen volkomen gezondheid, kracht en levenslust weer uw deel worden. Wacht daarom niet, maar begin dadelijk genezing te zoeken, die gij beslist zult vinden door het gebruik van

Mijnhardt's Levetogen

Bij het gebruik hiervan kunt gij van succes verzekerd zijn.
In bussen van 90 ct., f 1.75, f 4.25, f 8.25.
Verkrijgbaar bij Apothekers en Drogist.

SIMOONS & Co.,

Commissionairs in Effecten.

Amsterdam, Damrak 65, Kamers 1 en 2.
Baarn, Schoolstraat 65.

Mr. G. H. A. GROSHUDE Jr.
Accountant, Lid van het Ned. Inst. v. Aoc.
Singel No. 303, T. 1233 N.
AMSTERDAM.

belast zich met inlichten en controleeren van administraties en alle andere accountantswerkzaamheden.

Heden verscheen:

Een Haagsch Driemanschap

in de worsteling om het Christelijk Onderwijs door H. NIEUKERKE, Hoofd der Charitable-Sociëteitschool te 's-Gravenhage.

Met portret van H. EEROBEEK, F. RUMSCHEIDT en G. P. POST.

Prijs f 0.60.

Alle Christelijke onderwijzers zijn ongetwijfeld knoepers. Verkrijgbaar bij iederen solieden boekhandelaar en bij de Uitgevers

BUURMAN & DE KLER, Leiden.

GANZVOORT'S Orgelhandel

Diezerstraat 116, Zwolle.

Zeer groote keuze. Vraagt s. v. p. ons Standard Orgel.

Heerlijka muziek. - Prachtige kasten.

BOAZ-SPAARBANK

AMSTERDAM.

Hoofdkantoor: HEERENGRACHT 139.
Bijkantoor: BLOEMGRACHT 164.

Rentevergoeding 2.88 %

met winstaandeel.

Vrije Universiteit.

In dank ontvangen.

Voor de Vereniging:

Aan Contributies:

door den heer D. Lyberse te Arnhem f 1;
door den heer W. Mol te Idkenhuizen f 4;
door den heer B. W. van Straaten uit Almkerk f 37.50, uit Nieuwendijk f 33, uit Werkendam f 24.75, uit Sleuwijk f 2, uit Woudrichem f 1, samen f 98.25; door den heer H. Pos te Hoofddorp f 7.

Aan Collecten (voor de Theol. faculteit):

van de Gereformeerde Kerk te Bolsward A f 10.234; te dito B f 8.87; te Cubaard f 5.65; te Esmeralda f 4; te Gaast, ca. f 7.50; te Makkum f 11.76; te Oosterend f 7.57; te Piam f 16.85; te Pingjum f 4.49; te Schettens f 56.12; te Tjerkwerd f 5.21; te Wiltmarum f 11.48; te Wommels f 30.534; te Wons f 7.76; te Rookingen f 13.69; te Loenen f 2.82; te Vinkenveen f 8.26; te Vreeland f 2.70; te Wilnis f 12.754; te Abcoude f 4; te Baambrugge f 4.83; te Braukelen f 9.19; te Mijdsrecht f 13.374; te Apeldoorn f 72.80; te Barneveld f 13.97; te Beekbergen f 2; te Dieren f 21.514; te Epe f 8.26; te de Gildhorst f 9.054; te Heerde f 13.45; te Kootwijk f 2.50; te Voorst f 13.03; te Voorthuizen f 15.79; te Wapenveld f 6.70.

Aan Schenkingen:

door Dr. R. van Reenen uit Nes f 5; door den heer H. Pos te Hoofddorp van E. v. Spe f 5.

Voor de Medische Faculteit:

(Contributies) door den heer A. de Visser Jr. te Oostkapelle f 9.50 (verbeterde opgave).

door den heer K. Dingemans te Grijskerke f 13.75.

Voor het TE KORT:

door den heer W. Pos te Hoofddorp van A. de R. f 2.50.

Voor het Studenten Studiefonds:

a deposito ontvangen: door Dr. R. Minnema te Garfip f 11.50.

TH. RUYS Gen., Penningmeester.
Amsterdam, Keizersgracht 162.

Lezers van Dag- en Weekbladen

IN DE

Spoorwegwagens

werpt Uwe Couranten, na ze gelezen te hebben, in de bussen voor de Ziekenhuizen op de Perrons van de Spoorwegstations aanwezig; daarmede verricht gij een nuttig werk.

Laat ze vooral niet in den wagen liggen.

Dit blad werd
Bijdragen van
van dit blad
Advertentiën aan
insendingen,
vragen, kunnen

„Elw 30

Het is een
Almachtige hi
door de zon
wolken in de
Drielei k
een gansch h
van het lich
duisterd wor
tweede plaat
die zich saft
omhoog dree
staat dan als
die de hitte t
toespreekt.

Nu kan in
zijn volk, en
een gansch
hemel nog ge
heldere heme
kunnen als v
nieuwen heme

De keer, d
staat dan ool
daarin, dat d
aldriven, en
altos gedeekte
lucht boven e

Zoolang n
het boven om
een donkere
licht doorheen
licht van der
hart opwekt, t
ons bedreigt.

Het is dan
Gods toorn i
flikkering van
ons met een
maar als nede

Zoo nu is
waar in de be
de reddende ge

Maar treedt
het bange ont
treedt voor d
schicht het d
glans door de
watermassa h
dan 't helde
den zielstoest
verkeert. Nog
vleinde heet
zich spreiden
het wolkenheir
voor ons afbe

Dit nu spr
omdat de voo
blik onzer be
dwenen ware,
geloovigen zo
o, Gewissel
is zelfs van
onzer wederge
gedaan; doch
in Romeinen
verkeerde, als
werking der z
mensch, wie
lichaam dezes
het dan ook
„dat ook de a
dit leven zijn,
volle gehoorza
den dood ste
alle zonde af
oogenblik toe
gebed en in d
die in de Her
schulden“.

Al is dan o
wolk afgedre
Boven het li
blijven er to
vollen glans
nu maar, of d
blijven zóó al
heerschten, of
worden, en a
Immers dit
die Gods volk
trekking uit al
als een volk.

Ook voor i
de zoo ernst
zonden zich
als een doore
dan wel of z
toebrenging
voorheen.

Van het laa